

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

5.3.2014

B7-0238/2014

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la poziția Parlamentului pentru cea de-a 25-a Sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (2014/2612(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Jacky Hénin, Willy Meyer, Nikola Vuljanić, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Alda Sousa, Marisa Matias
în numele Grupului GUE/NGL

Rezoluția Parlamentului European referitoare la poziția Parlamentului pentru cea de-a 25-a Sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (2014/2612(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948 și Convenția europeană a drepturilor omului din 1953,
  - având în vedere Declarația Mileniului a ONU din 8 septembrie 2000 (A/Res/55/2) și rezoluțiile Adunării Generale a ONU,
  - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Consiliul ONU pentru Drepturile Omului (UNHRC),
  - având în vedere rezoluțiile sale de urgență referitoare la chestiuni legate de drepturile omului,
  - având în vedere cea de a 25-a sesiune a UNHRC, care va avea loc în perioada 3 - 28 martie, la sediul ONU de la Geneva,
  - având în vedere vizita Spania a lui Pablo de Greiff, Raportorul Special al ONU pentru promovarea adevărului, dreptății, reparațiilor și garanțiilor de nerepetare, precum și raportul final pe care îl va prezenta în septembrie 2014, și având în vedere în special declarații sale la încheierea misiunii, în care a cerut guvernului spaniol să retragă legea amnistiei din 1977, să protejeze drepturile victimelor și să coopereze cu inițiativele internaționale pe această temă,
  - având în vedere Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate privind femeile, pacea și securitatea, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW), Programul de acțiune și de dezvoltare al Conferinței internaționale a popoarelor (Rio +20) și Platforma de acțiune de la Beijing,
  - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 60 de ani de la proclamarea Declarației Universale a Drepturilor Omului, lupta împotriva discriminării și în vederea respectării tuturor drepturilor omului – sociale, economice, culturale, civile și politice – rămâne o luptă cotidiană;
- B. întrucât drepturile economice, sociale și culturale fac parte integrantă din drepturile omului și respectarea lor presupune cel puțin punerea pe deplin în aplicare a celor opt obiective ale Declarației Mileniului din anul 2000, și anume: eradicarea sărăciei extreme și a foametei, accesul universal la educația primară, promovarea egalității între sexe și emanciparea femeilor, reducerea mortalității infantile, îmbunătățirea accesului la îngrijire maternă, combaterea HIV, a bolilor cu transmitere sexuală, a malariei și a altor boli, angajamentul pentru dezvoltarea durabilă și instituirea unei cooperări globale pentru

dezvoltare; întrucât a fost stabilit un calendar ambițios pentru atingerea acestor obiective până în 2015, care în prezent sunt însă departe de a fi realizate;

- C. întrucât, având în vedere criza financiară din țările OCDE, lumea riscă să se confrunte cu cel mai sever declin economic începând cu anul 1930; întrucât OMS estimează că, din cauza creșterilor precedente ale prețurilor la alimente și energie, peste 100 de milioane de oameni s-au regăsit în sărăcie; întrucât ceea ce numim în mod curent „criza financiară și economică” este de fapt o criză sistemică globală, care afectează toate sectoarele societății și care are consecințe în toate domeniile: politic, social, al mediului, alimentar, energetic etc.;
- D. întrucât Uniunea Europeană și statele sale membre ar trebui să garanteze respectarea drepturilor omului prin intermediul politicilor lor interne și externe și să asigure coerența acestora cu scopul de a consolida poziția Uniunii Europene și a statelor sale membre și de a le face credibile în cadrul UNHRC;
- E. întrucât, în ciuda lacunelor sale, UNHRC reprezintă o platformă importantă pentru discuțiile cu privire la drepturile omului și la lupta împotriva încălcărilor drepturilor omului;
- F. întrucât o delegație a Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European se va deplasa la Geneva pentru cea de-a 25-a Sesiune ordinară a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, la fel ca și în anii precedenți cu ocazia sesiunilor UNHRC și, anterior, cu ocazia sesiunilor Comisiei ONU pentru Drepturile Omului,
- G. întrucât nouă state membre fac parte actualmente din Consiliul pentru Drepturile Omului, și anume Germania, Austria, Estonia, Franța, Irlanda, Italia, Republica Cehă, România și Regatul Unit;
- H. întrucât activitatea Uniunii și a statelor sale membre alături de UNHRC și în cadrul acestuia ar trebui consolidată, nu doar pentru a avansa o viziune indivizibilă asupra drepturilor omului, dar și pentru a ține mai bine cont de recomandările UNHRC și a aplica mai bine politica privind drepturile omului a Uniunii, atât la nivel intern, cât și la nivel extern;
- I. ținând seama de ordinea de zi a acestei a 25-a Sesiuni, în special punctul 3 (promovarea și protejarea tuturor drepturilor omului, civile, politice, economice, sociale și culturale, inclusiv dreptul la dezvoltare) și punctul 7 (situația drepturilor omului în Palestina și în celelalte teritorii arabe ocupate);

Activitatea și modul de organizare al UNHRC

- 1. reiterează apelul adresat statelor membre ale Uniunii Europene de a se opune în mod activ oricărei încercări de subminare a conceptelor de universalitate, indivizibilitate și interdependență a drepturilor omului, precum și de a încuraja în mod activ UNHRC să combată în același mod toate formele de discriminare, indiferent de motivele acestora;

2. atrage atenția cu privire la instrumentalizarea UNHRC; subliniază importanța rezoluțiilor specifice fiecărei țări pentru abordarea încălcărilor grave ale drepturilor omului; subliniază importanța evaluării situației drepturilor omului în mod obiectiv, transparent, neselectiv, constructiv, neconflictual, pe baza unor informații fiabile și a unui dialog interactiv, cu acoperire universală și cu un tratament egal pentru toate statele; invită statele membre să contribuie activ la punerea în aplicare a principiilor convenite referitoare la UNHRC;
3. subliniază importanța eradicării cauzelor profunde ale instabilității politice în anumite țări prin elaborarea unor politici de dezvoltare care să aibă în vedere Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) și luarea altor măsuri socioeconomice, politice și culturale, care pot crea climatul necesar pentru a preveni re izbucnirea conflictelor și care vizează să elimine sărăcia și să promoveze dezvoltarea economică, socială și culturală, să creeze capacități instituționale și administrative, să îmbunătățească calitatea vieții populației și să consolideze statul de drept exclusiv prin mijloace pașnice;
4. ia act de lista de candidați care urmează să fie prezentată de către Grupul consultativ pentru cele 18 mandate ale Consiliului pentru drepturile omului și salută prioritățile stabilite de Consiliu cu privire la diferitele domenii de activitate, și anume: efectele datoriei externe și a altor obligații financiare internaționale conexe ale statelor asupra respectării depline a tuturor drepturilor omului, și în special: drepturile economice, sociale și culturale; drepturile omului și sărăcia extremă; locuințe decente ca o componentă a dreptului la un nivel de trai adecvat și dreptul la nediscriminare în această privință; formele contemporane de sclavie, inclusiv cauzele și consecințele acestora; dreptul la hrană; traficul de copii, prostituția infantilă și pornografia care pune în scenă copii; drepturile populațiilor autohtone; situația drepturilor omului în Myanmar și Birmania; situația drepturilor omului în teritoriile palestiniene ocupate din 1967; situația apărătorilor drepturilor omului; situația drepturilor omului în Somalia; promovarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele în vârstă; situația drepturilor omului în Republica Centrafricană; detenția arbitrară; disparițiile forțate sau involuntare; folosirea de mercenari ca mijloc de încălcarea drepturilor omului și de împiedicare a exercitării dreptului popoarelor la autodeterminare; problema discriminării femeilor în legislație și în practică;
5. salută, de asemenea, selectarea și nominalizarea a cinci experți independenți din mecanismul de experți în drepturile popoarelor autohtone;
6. solicită CEDO să dea imediat curs apelului Înaltului Comisar pentru drepturile omului, Navi Pillay, și să conducă o anchetă internațională independentă cu privire la asasinatele unor lucrători din sectorul petrolului, deoarece situația drepturilor omului s-a deteriorat și mai mult în Kazahstan (care este unul dintre cei 47 de membri ai CEDO) de la reprimarea feroce a forțelor de ordine împotriva demonstranților pașnici și lucrătorilor din sectorul petrolier, a familiilor acestora și a susținătorilor lor, din Zhanaozen, la 16 decembrie 2011, care, potrivit cifrelor oficiale, a condus la moartea a 15 persoane și rănirea a peste alte 100; solicită Kazahstanului, în calitate de membru al CEDO, să garanteze drepturile omului, să abroge secțiunea 164 din Codul penal privind „incitarea la discordie socială”, să pună capăt reprimării și obligațiilor administrative impuse mijloacelor independente de comunicare, să elibereze prizonierii politici, inclusiv

avocatul apărătorilor drepturilor omului, Vadim Kuramshin, militantei sindicale Roza Tuletaeva, opozantului politic Vladimir Kozlow și să înceteze cererile de extrădare a oponentilor politici;

Raportul anual al Înaltului Comisar al ONU pentru drepturile omului și rapoartele Înaltului Comisariat și ale Secretarului general

7. salută faptul că Consiliul a luat cunoștință de raportul Înaltului Comisar privind problema drepturilor omului în Cipru; condamnă din nou încălcările repetate ale drepturilor omului cauzate de ocupația continuă a 37% din teritoriul Republicii Cipru și încălcarea continuă a dreptului umanitar internațional de către Turcia împotriva ciprioților greci și ciprioților turci ; își exprimă îngrijorarea în special pentru situația refugiaților, a persoanelor izolate și a persoanelor apropiate celor dispărute; condamnă privarea de acces la proprietate funciară și la utilizarea acesteia; condamnă impunerea unor măsuri de austeritate împotriva ciprioților turci de către Turcia în zonele aflate sub controlul său militar, încălcând drepturile lor economice și sociale fundamentale; solicită delegației Uniunii și statelor sale membre să denunțe aceste încălcări continue, să condamne prezența trupelor și colonilor turci, să ceară încetarea imediată a ocupației teritoriului cipriot de către armata turcă și a politicii de schimbare a demografiei Republicii Cipru; subliniază că aceste încălcări constituie crime de război; solicită Turciei să autorizeze accesul la toate zonele militare și la arhivele luptelor, pentru a se efectua verificări cu privire la persoanele dispărute;
8. reamintește că Consiliul pentru Drepturile Omului a solicitat în mai multe rânduri o anchetă completă și transparentă cu privire la acuzațiile de crime de război din Sri Lanka, dar, până în prezent, guvernul din Sri Lanka nu și-a manifestat în niciun fel disponibilitatea de a da curs acestei solicitări; condamnă din nou uciderea brutală a civililor (până la 70 000 de persoane), în mare parte de limbă tamil, de către armata din Sri Lanka, în ultimele săptămâni ale războiului civil din această țară; susține criticile formulate de Înaltul Comisar pentru drepturile omului al Organizației Națiunilor Unite, Navi Pillay, în legătură cu eșecul guvernului din Sri Lanka în a investiga acuzațiile de crime de război; este extrem de îngrijorat de persistența impunității în Sri Lanka; solicită Consiliului pentru Drepturile Omului să inițieze, cu ocazia celei de-a 25-a Sesiuni, o anchetă internațională independentă privind crimele de război, dar consideră că, pentru a fi total independentă, credibilă și transparentă, aceasta trebuie să implice sindicatele și organizațiile pentru drepturile omului și să informeze toate victimele conflictului și familiile acestora; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la militarizarea tot mai accentuată a societății din Sri Lanka, în special în partea de nord și de est a insulei, și solicită încetarea imediată a achizițiilor militare de terenuri și retragerea armatei din această parte a insulei; susține dreptul la autodeterminare al populației Tamoul;
9. salută primele concluzii cu privire la Spania ale Raportorului special al ONU, referitoare la promovarea adevărului, dreptății, reparațiilor și garanțiilor de nerepetare, ca o primă acțiune de sprijin al Înaltului Comisar pentru drepturile omului în favoarea victimelor dictaturii spaniole; solicită insistent guvernului spaniol să pună în aplicare cât mai curând

recomandările Raportorului special, abrogând legea amnistiei din 1977, și să dea dovadă de responsabilitate vizavi de victimele războiului civil spaniol și ale dictaturii, garantând adevărul și memoria democratică a poporului său;

Promovarea și protejarea tuturor drepturilor omului, civile, politice, economice, sociale și culturale, inclusiv a dreptului la dezvoltare

Drepturile economice, sociale și culturale

10. salută importanța acordată cu ocazia celei de a 25-a Sesiuni a UNHRC promovării și protejării drepturilor economice și sociale și aspectelor legate de interdependența drepturilor omului; subliniază încă o dată necesitatea de a trata pe picior de egalitate drepturile economice, sociale, culturale, civice și politice; subliniază că ratele ridicate ale șomajului, intensificarea sărăciei și a excluziunii sociale, accesul tot mai dificil la servicii publice accesibile în materie de sănătate, educație, locuințe, transport și cultură, precum și degradarea calității acestor servicii reprezintă aspecte importante; subliniază că privatizarea și liberalizarea au contribuit la scăderea accesului la unele dintre aceste drepturi și că tendința respectivă trebuie inversată, iar o mai bună distribuire a resurselor, salarii corespunzătoare și locuri de muncă de calitate reprezintă mijloace importante de soluționare a acestor probleme; ia act, de asemenea, de faptul că planurile de austeritate implementate atât de statele membre ale Uniunii, cât și în alte țări, inclusiv la solicitarea Uniunii, nu au făcut decât să accentueze inegalitățile și sărăcia;
11. subliniază faptul că, în 2013, 10% dintre cei mai bogați oameni din lume dețineau 86% din bogăția mondială (conform raportului *Global Wealth* pe 2013), iar criza a confirmat pericolele sistemului economic și politic actual și a agravat disparitățile sociale, deja dramatice, în favoarea veniturilor celor mai mari, a căror creștere este vertiginoasă în comparație cu veniturile de dimensiuni medii; consideră că problema distribuției bogăției în lume ar trebui să reprezinte prioritatea absolută a Sesiunii 25 a CEDO, în măsura în care constituie principalul obstacol pentru realizarea drepturilor economice și sociale, precum și că delegația Uniunii și statele sale membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru atingerea acestui obiectiv;
12. salută importanța acordată „dispunerii de o locuință - ca element al dreptului la un nivel de trai satisfăcător”; invită delegația Uniunii și statele sale membre să promoveze accesul la locuințe de calitate pentru toți, fără discriminare, ca un drept de bază, și să efectueze o evaluare a problemei accesului la locuințe în Uniune (mai ales de la începutul crizei și de la instituirea măsurilor de austeritate), pentru un angajament în vederea soluționării acestei probleme endemice, din ce în ce mai gravă în ultimii ani; reafirmă, de asemenea, necesitatea rechiziționării locuințelor vacante și suspendarea expulzărilor, pentru a face față crizei actuale din unele state membre;
13. salută, de asemenea, raportul privind „dreptul la hrană” și prelungirea cu trei ani a mandatului Raportorului special, pentru ca acesta să continue să se ocupe de impactul crizei alimentare mondiale asupra realizării acestui drept; subliniază că statele membre ale ONU ar trebui să promoveze într-o mai mare măsură accesul la resursele naturale și vitale, accesul la terenuri, precum și suveranitatea și securitatea alimentară, ca mijloace

de reducere a sărăciei și a șomajului; regretă faptul că un număr considerabil de oameni nu au sau nu mai au acces la anumite resurse, inclusiv la bunuri de bază, cum ar fi apa, din cauza monopolizării resurselor de către întreprinderi sau de entități private, care pot fi sprijinite de către autoritățile politice ale statelor în cauză, ceea ce provoacă în special un deficit de alimente și creșterea prețurilor la alimente; în consecință, solicită delegației Uniunii Europene și delegațiilor statelor membre să ia măsurile necesare pentru a pune capăt acaparării resurselor, în special a terenurilor, îndeosebi de către întreprinderile europene și să promoveze în cadrul forurilor și conferințelor internaționale și regionale (Banca Mondială, OMC, CNUCED, FMI, OCDE etc.) propuneri privind recunoașterea bunurilor publice fundamentale și consemnarea acestora într-o convenție specifică a ONU; de asemenea, solicită Uniunii și statelor sale membre să sprijine Rezoluția nr. 64/292 din 28 iulie 2010 a Adunării Generale a ONU care recunoaște apa ca drept fundamental și să depună toate eforturile necesare în vederea aplicării sale cu forță de obligație;

14. subliniază faptul că atât politicile Uniunii în domeniul migrației, cât și sprijinul acordat regimurilor nedemocratice sub pretextul „bunei guvernări” și al aplicării unor acorduri de parteneriat pur economice aduc atingere drepturilor omului și chiar credibilității Uniunii pe plan internațional; îndeamnă încă o dată statele membre ale Uniunii Europene să pună în aplicare clauzele privind „democrația și drepturile omului” în cadrul tuturor acordurilor internaționale, indiferent de natura acestora, și să garanteze respectarea drepturilor omului în propriile politici interne și externe, neîndeplinirea acestui deziderat conducând la slăbirea poziției UE în cadrul UNHRC și al oricărui alt for internațional care se ocupă de drepturile omului;
15. subliniază importanța punctului privind „Efectele datoriei externe și obligațiilor financiare internaționale conexe ale statelor asupra respectării depline a tuturor drepturilor omului” și este îngrijorat de faptul că plata „dobânzilor datoriei” statelor afectează în prezent majoritatea țărilor și servește de pretext pentru aplicarea planurilor de austeritate numite „planuri de ajustare structurală”; își reiterează poziția, în special în acest context de criză economică și socială, în favoarea anulării datoriei țărilor din lumea a treia, dar și a țărilor (inclusiv state membre ale UE), cu cele mai mari dificultăți, pentru a evita agravarea crizei și a asigura exercitarea efectivă a drepturilor economice, sociale și culturale;
16. consideră că, date fiind responsabilitățile sale și cele ale anumitor state membre ale Uniunii în situația economică, socială și politică care a condus la mișcările populare din țările „Primăverii arabe”, Uniunea Europeană are datoria de a ajuta instituțiile din aceste țări să-și auditeze ale creanțele, în special creanțele europene, în vederea identificării părții ilegite din aceste datorii, care nu au adus niciun câștig populației, și este, de asemenea, datoare să facă totul pentru a permite anularea rapidă a acestor datorii ilegite; îndeamnă din nou UE și statele sale membre să depună noi eforturi semnificative pentru a facilita returnarea, într-un termen rezonabil, către popoarele țărilor Primăverii arabe, a activelor necuvenite deturnate de fostele lor regimuri; își exprimă îngrijorarea în legătură cu continuitatea orientărilor generale ale parteneriatelor în raport cu negocierile purtate anterior;

Drepturi civile și politice

17. salută atenția acordată problemei „drepturilor omului și privării arbitrare de cetățenie”; solicită delegației Uniunii și statelor membre prezente în CEDO să extindă sfera acestei chestiuni pentru a cuprinde regularizarea migranților și privarea lor de permise de ședere; solicită, de asemenea, Uniunii și statelor sale membre să desfășoare o investigație cu privire la numărul de cazuri afectate de acest fenomen în cadrul Uniunii și acționeze ferm pentru a pune capăt acestei probleme;
18. îndeamnă toate statele să combată tortura, inclusiv pe teritoriul statelor membre; solicită delegației Uniunii și statelor sale membre să includă în dezbaterile privind tortura și alte pedepse și tratamente inumane sau degradante chestiunea interzicerii, în Uniunea Europeană și în afara acesteia, a comerțului cu produse care ar putea fi folosite pentru tortură;
19. subliniază importanța continuării lucrărilor privind practicile internaționale legate în special de recurgerea la detenția secretă în cadrul combaterii terorismului; solicită statelor membre ale Uniunii Europene să ia măsuri corespunzătoare în urma rapoartelor existente, în conformitate cu pozițiile anterioare ale Parlamentului cu privire la această chestiune, în special cu rezoluțiile sale referitoare la folosirea unor țări europene de către CIA pentru transportarea, torturarea și deținerea ilegală a prizonierilor;
20. invită delegația Uniunii și statele sale membre să-și reafirme opoziția față de pedeapsa capitală, precum și sprijinul față de abolirea acesteia la nivel mondial și față de instaurarea unui moratoriu imediat în țările unde aceasta încă se aplică; își exprimă îngrijorarea pentru faptul că, în unele dintre țările care suspendaseră pedeapsa cu moartea, au avut loc noi execuții,
21. ia act de raportul cu privire la „Libertatea de religie și de convingeri” și reamintește că aceasta presupune în egală măsură dreptul de a crede sau a nu crede cât și dreptul de promovare și schimbare a convingerilor religioase; subliniază încă o dată angajamentul său pentru secularism, ca o caracteristică fundamentală a statelor și a anumitor culturi, acesta definindu-se ca o separare strictă între autoritățile politice și cele religioase, care presupune respingerea oricărei interferențe religioase în funcționarea guvernului și a oricărei interferențe politice în afacerile religioase, cu excepția cazului în care trebuie menținute normele de securitate și ordinea publică (inclusiv respectul pentru libertatea celorlalți) și care garantează tuturor (credincioși, agnostici sau atei) o libertate de conștiință egală și exprimarea publică a convingerilor;

Drepturile popoarelor și ale unor grupuri sau persoane particulare

22. evidențiază dreptul inalienabil al popoarelor la autodeterminare și la alegerea propriilor orientări politice, economice și sociale, fără interferențe externe; solicită Uniunii Europene și statelor sale membre ca, cu ocazia celei de a 25-a Sesiuni a UNHRC, să promoveze cu fermitate acest drept în locul politicilor actuale;

23. își exprimă îngrijorarea cu privire la degradarea situației apărătorilor, militanților, organizațiilor și instituțiilor din domeniul drepturilor omului, precum și cea a jurnaliștilor, în diferite moduri și la diferite niveluri în întreaga lume, inclusiv în Uniune;
24. ia act de importanța acordată drepturilor copilului în această a 25-a Sesiune și de voința de a aloca, în urma adoptării Rezoluției 7/29, de a aloca cel puțin o zi pe an acestor probleme, și salută prelungirea cu trei ani a mandatului Raportorului special pe probleme de vânzare a copiilor, prostituție infantilă și pornografie care pune în scenă copii; salută, de asemenea, reînnoirea pentru încă trei ani a mandatului Reprezentantei speciale a Secretarului General pe problema violenței împotriva copiilor;
25. invită UE și statele sale membre să se mobilizeze cu prioritate pentru acțiunile concrete ale CEDO care urmăresc să pună capăt încălcărilor drepturilor omului care afectează civili, în special femei și copii, în situații de război și conflicte violente; solicită acțiuni prioritare pentru a stopa recrutarea copiilor ca soldați și pentru a le asigura protecția;

Interdependența drepturilor omului și aspecte tematice legate de acestea

26. salută atenția specială acordată „Rolului serviciilor publice ca element esențial al bunei guvernări în promovarea și protecția drepturilor omului”; consideră extrem de îngrijorătoare tendința de liberalizare din unele țări, în special din Uniune, sub pretextul „bunei guvernări” sau al planurilor de austeritate; insistă asupra faptului că aceste politici sunt în contradicție cu cele mai elementare drepturi, cum ar fi accesul la educație, la un loc de muncă, la servicii de sănătate, transporturi, locuințe, securitate socială (inclusiv pensii) sau de chiar și la servicii cum ar fi cele de distribuție a gazului, electricității, alimentelor etc.; prin urmare, invită delegația UE și statele sale membre să acționeze ferm pentru a garanta aceste drepturi, prin dezvoltarea unor servicii publice accesibile și prin renunțarea la politicile actuale;
27. salută atenția acordată prevenirii genocidelor și consideră că împiedicarea genocidelor nu poate deveni realitate decât dacă este adusă la lumină răspunderea pentru genocidele trecute;
28. consideră că raportul privind drepturile omului și mediul este extrem de important, deoarece este intrinsec legat de dreptul popoarelor de a dispune de lor resurse naturale, de terenuri și de un sistem de mediu sustenabil; consideră, prin urmare, fundamentală ratificarea și punerea în aplicare de către toate părțile a Procesului de la Kyoto, precum și a altor convenții internaționale care permit exercitarea efectivă a acestor drepturi;
29. își exprimă profunda îngrijorare pentru deteriorarea drepturilor omului și a libertăților civile sub pretextul luptei împotriva terorismului și, din ce în ce mult, a marii criminalități, fără ca aceste concepte să fie clar definite, și aceasta inclusiv în Uniune, sau prin intermediul unor acorduri speciale cu unele state unde nu sunt aplicate standardele privind drepturile omului; este îngrijorat în special cu privire la încălcarea normelor de protecție a datelor și de respectare a vieții private;

30. regretă faptul că comunitatea internațională nu a început încă negocierile pentru încheierea unui acord internațional privind protecția datelor cu caracter personal, pentru care Convenția 108 a Consiliului Europei poate servi drept model; invitată delegația Uniunii și statelor sale membre să contribuie la elaborarea unui astfel de cadru, în cooperare cu omologii lor internaționali;
31. condamnă recurgerea pe scară largă, în cadrul așa-numitelor politici de securitate, la societăți militare și de securitate private, în cazuri în care la mijloc se află competențe suverane, care țin doar de autoritatea statelor, și solicită Uniunii Europene și statelor sale membre să-și intensifice eforturile pentru ca astfel de practici să fie eliminate; consideră că societățile militare și de securitate private trebuie să aplice în acest domeniu, sub răspunderea statelor, normele privind drepturile omului, cu precădere în ceea ce privește protecția datelor și respectarea vieții private; consideră că, în privința transferurilor de misiuni de serviciu public, statele și întreprinderile trebuie deopotrivă trase la răspundere pentru încălcările drepturilor omului și ale dreptului umanitar comise de către personalul acestor companii;

Situații legate de drepturile omului care necesită atenția Consiliului

32. ia act de decizia Consiliului de a prelungi valabilitatea mandatului încredințat comisiei internaționale independente de anchetă privind Republica Arabă Siriană, constituită în conformitate cu Rezoluția S-17/1 pentru a ancheta cu privire la presupusele încălcări ale dreptului internațional și ale drepturilor omului comise din martie 2011 în această țară și solicită comisiei să-și continue activitatea; condamnă cu fermitate recurgerea la arme chimice împotriva populației siriene; consideră regretabil eșecul Conferinței Geneva II; subliniază că viitorul destin al Siriei trebuie să rămână, fără ezitare, în mâinile poporului sirian; se declară în favoarea unei soluționări pe cale politică a conflictului, acceptată de sirieni, fără nicio intervenție străină, care să permită un dialog național favorabil incluziunii și menit să răspundă aspirațiilor și preocupărilor legitime ale poporului sirian privind schimbările democratice;
33. constată că situația drepturilor omului din Iran continuă să se deterioreze; constată că măsurile represive îndreptate împotriva manifestanților și a disidenților pașnici (inclusiv împotriva studenților, cadrelor universitare, apărătorilor drepturilor omului), a militanților pentru drepturile femeilor, juriștilor, jurnaliștilor, autorilor de bloguri și a personalităților religioase sunt la ordinea zilei în această țară; subliniază rolul primordial al comunității internaționale în garantarea păcii; își exprimă preocuparea profundă privind deteriorarea constantă a situației drepturilor omului în Iran, numărul din ce în ce mai mare de prizonieri politici și de conștiință, numărul tot mai ridicat al execuțiilor, printre victime aflându-se și minori, tortura, procesele inechitabile și sumele exorbitante solicitate pentru cauțiune, precum și restricțiile severe în ceea ce privește libertatea de informare, de exprimare, de întrunire, de mișcare și libertatea religioasă; salută decizia Consiliului de a prelungi cu un an perioada de valabilitate a mandatului Raportorului special pentru situația drepturilor omului din Republica Islamică Iran;
34. recunoaște continuarea reformelor drepturilor politice și civile care au loc în Birmania/Myanmar, dar îndeamnă autoritățile să-și intensifice eforturile în acest sens, în special prin eliberarea prizonierilor politici și combaterea de urgență a violenței

intercomunitare; își exprimă deosebita îngrijorare în legătură cu climatul de violență din Statul Rakhine, care constituie un efect de lungă durată al politicilor discriminatorii îndreptate împotriva minorității Rohingya salută prelungirea cu încă un an a mandatului Raportorului special privind situația drepturilor omului din Myanmar/Birmania;

35. regretă faptul că situația din America Latină, în special din Honduras și Paraguay, nu a fost integrată în această dezbateră; solicită ca evoluția situației drepturilor omului din aceste două țări de la loviturile de stat până în prezent să facă obiectul unei monitorizări reale și să se ia toate măsurile posibile pentru restabilirea democrației și a statului de drept; solicită delegației Uniunii și statelor sale membre să întreprindă demersuri în direcția condamnării loviturilor de stat, să nu recunoască guvernele „*de facto*” și să solicite în mod insistent judecarea responsabililor; solicită, de asemenea, realizarea unei anchete cu privire la tentativele de lovituri de stat din alte țări din America Latină (cum ar fi Ecuadorul sau Venezuela) și clarificarea responsabilității fiecărei părți implicate, inclusiv a țărilor terțe;
36. constată că Columbia este în continuare una dintre cele mai periculoase țări din lume pentru persoanele care desfășoară activități sindicale și politice, iar cazurile de încălcare a drepturilor omului, care afectează și studenți, militanți ai partidelor de opoziție, agricultori, femei și copii, rămân, în cele mai multe rânduri, nepedepsite; se opune, prin urmare, ratificării acordului de liber-schimb cu această țară; condamnă energic faptul că serviciul de informații generale (DAS), care depinde direct de președintele republicii, a realizat filări sistematice și acțiuni ilegale ce au vizat discreditarea înalților magistrați, parlamentarilor opoziției și a apărătorilor drepturilor omului; reamintește că subcomisia pentru drepturile omului din Parlamentul European, persoane cu reședința în Europa și ONG-urile au fost, de asemenea, ținta acestor acte; cere ca aceste fapte grave să nu rămână nepedepsite; cere Uniunii Europene să aplice recomandările cuprinse în raportul pe 2009 referitor la Columbia al Comitetului împotriva torturii;
37. regretă faptul că situația din Turcia în ceea ce privește drepturile omului nu a fost pe ordinea de zi; își exprimă îngrijorarea îndeosebi cu privire la degradarea situației democrației din această țară și la accentuarea măsurilor represive îndreptate împotriva democraților, a persoanelor cu funcții electivă și a militanților politici, a sindicaliștilor, a jurnaliștilor, a apărătorilor drepturilor omului, precum și împotriva artiștilor; constată că această represiune vizează în mod deosebit kurzii; solicită delegației Uniunii să se asigure că această dezbateră este abordată în cadrul celei de a 25-a sesiuni a UNHRC și să sprijine în mod explicit reluarea dezbaterii privind procesul de pace;

Situația drepturilor omului în Palestina și în celelalte teritorii arabe ocupate

38. salută deosebita atenție acordată, cu ocazia celei de-a 25-a sesiuni a UNHRC, situației drepturilor omului din Palestina și celelalte teritorii arabe ocupate, îndeosebi în ceea ce privește dreptul la autodeterminare al poporului palestinian și constituirea unui stat independent și viabil în frontierele din 1967; încurajează energic delegația Uniunii să condamne orice formă de colonialism, în special în Palestina, dar și în Cisiordania și Ierusalimul de Est;

39. condamnă politica neîntreruptă de expansiune a coloniilor și de ocupație urmată de Israel în Cisiordania și Ierusalimul de Est, politică ce încalcă dreptul internațional; condamnă cu fermitate Planul Prawer, elaborat cu scopul de a expulza comunitățile de beduini de pe teritoriile lor ancestrale din Deșertul Negev, precum și politica de strămutare aplicată de Israel împotriva beduinilor; subliniază că această politică constituie o acaparare a teritoriului palestinian, privează locuitorii de utilizarea terenurilor agricole și distruge comunitățile afectate; condamnă această politică, prin care se urmărește compromiterea posibilității constituirii unui stat palestinian având drept capitală Ierusalimul de Est; îndeamnă delegațiile statelor membre și pe cea a Uniunii să denunțe această politică israeliană, să solicite imperativ să i se pună capăt și să ia toate măsurile necesare în acest scop;
40. reamintește importanța Raportului ONU privind situația drepturilor omului în teritoriile palestinienne, care denunță faptul că „politică urmată de Israel în Cisiordania și în Fâșia Gaza pare să conducă la apartheid, din cauza oprimirii sistematice a poporului palestinian și a exproprierii *de facto* a teritoriilor sale”, precum și încălcarea de către forțele israeliene a drepturilor fundamentale ale palestinienilor și epurarea etnică din Ierusalimul de Est, având în vedere tentativa autorităților israeliene de a popula cu evrei orașul Ierusalim pentru a și-l apropria; subliniază că, după șase ani de anchetă la fața locului, anchetatorul Richard Falk a emis constatări alarmante cu privire la situația palestinienilor și condamnă cu fermitate ocupația israeliană; subliniază că anchetatorul menționat mai sus propune o soluție cu scopul de a pedepsi statul pentru aceste comportamente ilegale: boicotarea produselor sale;
41. salută publicarea raportului organizației Amnesty International, în care se condamnă actele de violență comise de soldații israelieni în Cisiordania și se readuce în atenție ocupația brutală de către israelieni a teritoriilor palestinienne; subliniază că, potrivit diferitelor rapoarte, modul în care sunt tratați palestinienii de armata israeliană este asimilabil unei crime de război; denunță complicitatea cu armata israeliană de care au dat dovadă unii dintre reprezentanții profesiei medicale în ceea ce privește retelele tratamente aplicate prizonierilor palestinieni;
42. condamnă situația prizonierilor politici palestinieni din penitenciarele israeliene; solicită Statului Israel să pună capăt imediat practicii de detenție în masă, detențiilor administrative, transferurilor de prizonieri politici în afara teritoriilor ocupate, măsură care îi privează de vizite din partea familiilor, retelelor tratamente și torturii, precum și refuzului de a le acorda un tratament medical adecvat și oportun, care constituie încălcări flagrante ale dreptului internațional; își reiterează condamnarea pronunțată cu privire la toate formele de tortură și de rele tratamente; solicită Israelului să garanteze imediat respectarea Convenției Națiunilor Unite împotriva torturii, la care acest stat este parte; denunță plasarea în detenție a unor copii și retelele tratamente aplicate acestora și solicită imperativ eliberarea imediată a femeilor și a copiilor încarcerați;
43. condamnă situația prizonierilor palestinieni; solicită eliberarea lor și reamintește rezoluția sa din 14 martie 2013, în care a invitat guvernul israelian să respecte drepturile prizonierilor palestinieni și să protejeze sănătatea și viața acestora; își exprimă îngrijorarea în legătură cu soarta rezervată prizonierilor palestinieni deținuți fără a fi fost inculpați; subliniază că acești deținuți ar trebui să facă obiectul unei inculpări și al unui

proces și să beneficieze, în acest cadru, de garanții judiciare, în conformitate cu normele internaționale sau, în caz contrar, să fie puși în libertate cu promptitudine; își exprimă deosebită îngrijorare cu privire la situația și sănătatea deținuților palestinieni care se află în greva foamei pe o durată îndelungată; invită Israelul să le ofere acestor deținuți un acces nerestricționat la îngrijiri medicale corespunzătoare;

44. solicită declararea unui embargou asupra armelor împotriva Statului Israel, având în vedere practica încălcărilor drepturilor omului aplicată de această țară; solicită Uniunii și statelor sale membre să înceteze orice cooperare cu Israelul în cadrul AEA și al Orizont 2020;
45. se declară deosebit de alarmat de situația refugiaților palestinieni supuși asediului în tabăra Yarmouk și în alte tabere din Siria și solicită în mod insistent ca toate părțile să ridice asediul și să permită accesul liber la ajutor umanitar și libertatea de circulație a populației;
46. consideră că, în ceea ce privește conflictul din Sahara Occidentală, acesta se încadrează în problematica decolonizării; constată că, potrivit dreptului internațional, Regatul Maroc nu dispune, sub nicio formă, de suveranitatea asupra Saharei Occidentale și este considerat drept putere de ocupație; condamnă încălcările persistente ale drepturilor omului comise împotriva poporului sahwawi; face apel la apărarea drepturilor fundamentale ale poporului Saharei Occidentale, inclusiv a libertății de asociere, a libertății de exprimare și a dreptului de a manifesta; solicită în termeni imperativi eliberarea imediată a tuturor prizonierilor politici sahwawi; subliniază necesitatea unei supravegheri internaționale a situației drepturilor omului din Sahara Occidentală; îndeamnă Marocul și Frontal Polisario să continue negocierile pentru găsirea unei soluții pașnice și de durată la conflictul din această regiune și reafirmă drepturile populației sahwawi la autodeterminare, care trebuie decisă printr-un referendum democratic, în conformitate cu rezoluțiile 34/37 și 35/19 ale ONU;

Rasismul, discriminarea rasială, xenofobia și intoleranța conexasă – cursul dat Declarației de la Durban și programului de acțiune de la Durban și aplicarea acestora

47. condamnă violențele rasiste, antisemite, homofobe, xenofobe și contra migranților, care au atins niveluri alarmante în anumite state membre, în lipsa unor acțiuni ferme din partea autorităților; constată cu îngrijorare creșterea numărului discursurilor de incitare la ură și la stigmatizare îndreptate împotriva minorităților și a anumitor grupuri de persoane și influența din ce în ce mai mare a acestora în mass-media și în anumite mișcări și partide politice, în condițiile în care aceste discursuri sunt preluate la cel mai înalt nivel al responsabilității politice în anumite state membre și au condus la legislații restrictive;
48. consideră regretabil faptul că discriminările împotriva femeilor nu sunt abordate cu ocazia acestei conferințe; subliniază că accesul universal la sănătatea reproducerii și îngrijirile aferente, inclusiv accesul liber la educația sexuală, la metodele de contracepție și la avort, trebuie să rămână o prioritate politică; subliniază faptul că eradicarea violenței împotriva femeilor și a fetelor, precum și lupta împotriva exploatării sexuale și a

traficului de persoane trebuie să constituie o prioritate și să urmărească obiectivul egalității de șanse între femei și bărbați; îndeamnă, prin urmare, UNHRC și comunitatea internațională să pună în aplicare procesele CIPD + 20, Beijing + 20 și Rio + 20; subliniază, de asemenea, importanța pe care o acordă aplicării de către statele membre ale Uniunii a recomandării adresate de UNHRC în 2002 referitoare la protecția internațională în ceea ce privește persecuția pe motive de gen, în special în cadrul politicilor de imigrație;

49. regretă, în egală măsură, faptul că aspectele legate de drepturile persoanelor LGBTI nu sunt abordate în cadrul acestei conferințe; condamnă actele de violență și discriminările comise împotriva persoanelor LGBTI la nivel mondial; condamnă îndeosebi sterilizarea forțată a persoanelor transgen, care persistă în mai multe state, inclusiv în Uniunea Europeană, și lansează un apel la încetarea imediată a acestor acte de încălcare a drepturilor omului; invită comunitatea internațională să analizeze cum poate fi adaptat dreptul familiei la evoluția modurilor și formelor în care se înscrie familia în prezent, inclusiv oferindu-le persoanelor de același sex posibilitatea de a contracta uniuni și de a adopta; subliniază faptul că, în numeroase cazuri, persoanele lesbiene suferă discriminări multiple (ca femei și, respectiv, persoane lesbiene) și că acțiunile de promovare a egalității de șanse pentru persoanele LGBTI trebuie să fie însoțite de acțiuni în favoarea egalității femeilor și fetelor, astfel încât să se îndeplinească obiectivul asigurării egalității de șanse și a nediscriminării;

Asistență tehnică și consolidarea capacităților

50. ia act de aspectele referitoare la cooperarea tehnică în domeniul drepturilor omului în Afganistan; invită delegația Uniunii și a statelor sale membre să denunțe faptul că ocuparea Afganistanului de către NATO nu a îmbunătățit situația drepturilor omului din această țară; invită UNHRC să deponă eforturi în vederea constituirii unei comisii de anchetă sub auspiciile ONU și a deschiderii unui proces în cadrul căruia să fie judecate crimele de război în limitele competențelor CPI, precum și atrocitățile și asasinatele comise în Irak și Afganistan împotriva civililor;
51. condamnă, în aceeași termeni, intervenția armată din Libia, desfășurată sub acoperirea NATO, și subliniază că situația este departe de a se stabiliza și, dimpotrivă, continuă să se deterioreze după încheierea „oficială” a războiului; acest fapt a condus la scindarea statului, la imposibilitatea ca acesta să împiedice violențele, la creșterea numărului de crime pe motiv de rasă, la absența justiției și democrației; dorește ca UNHRC să poată efectua o anchetă independentă și imparțială privind situația drepturilor omului în această țară, evidențiind responsabilitatea tuturor forțelor care au participat la conflict; solicită să se pună capăt imediat cooperării dintre Misiunea Eurobam de asistență pentru controlul frontierelor și autoritățile libiene, care antrenează forțele armate și de poliție și le pune la dispoziție echipamente tehnologice de vârf pentru a împiedica toți migranții și refugiații să părăsească o țară care a căzut pradă unei situații de gherilă generalizate și în care nu se asigură protecția drepturilor migranților și a refugiaților; solicită să se întreprindă, cu titlu de urgență, acțiuni de sprijin coordonate, care să vizeze societatea civilă și autoritățile și să urmărească înființarea unui sistem național de azil și de primire a migranților care să respecte drepturile solicitanților de azil, ale refugiaților și ale migranților;

52. consideră drept regretabilă agravarea situației umanitare și a drepturilor omului care a avut loc în Republica Centrafricană de la lansarea intervenției franceze, în decembrie 2013; condamnă nenumăratele abuzuri comise împotriva populației, în special a femeilor și a copiilor; consideră drept regretabile strămutările populației și condițiile sanitare; lansează un apel în atenția comunității internaționale și a donatorilor, solicitându-le să sprijine într-o măsură mai importantă ajutorul umanitar; adresează doamnei Catherine Samba-Panza, noul șef de stat tranzitoriu, precum și guvernului de tranziție îndemnul de a face tot ce le stă-n putere pentru a pune capăt violențelor și pentru a aplană tensiunile, înainte ca acest conflict să degenereze în genocid;
53. ia act de punctul referitor la asistența acordată statului Côte d'Ivoire; consideră, și în acest caz, că este necesară o evaluare obiectivă și imparțială a evoluției drepturilor omului în această țară, în special după ocuparea țării de armata franceză;
54. salută deosebita atenție acordată Haiti cu ocazia celei de-a 25-a Sesiuni a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului; deplânge situația umanitară din această țară, care rămâne dramatică, și faptul că daunele la originea cărora se află uraganele din 2010 nu au fost reparate nici până în prezent; subliniază că situația de sărăcie extremă din această țară a agravat efectele devastatoare ale dezastrelor naturale, cauzând cea mai gravă criză umanitară din ultimele decenii; condamnă și cu această ocazie datoria și serviciul colosal al datoriei impus acestei țări de Franța și de instituțiile internaționale (printre care, în primul rând, Fondul Monetar Internațional), care constituie cauza subdezvoltării acestei țări; salută solidaritatea internațională mobilizată pentru a ajuta Haiti, în primul rând solidaritatea regională, demonstrată mai ales de Cuba, care a trimis medici și personal specializat, permițând tratarea a zeci de mii de persoane împotriva holerei, sprijinul financiar acordat Republicii Haiti prin intermediul Fondului umanitar al ALBA, continuarea sprijinului destinat aprovizionării cu energie prin intermediul Petrocaribe și elaborarea unui plan special de aprovizionare directă cu carburanți a autovehiculelor de asistență umanitară, a inițiativelor agricole având drept obiectiv furnizarea de alimente, a planurilor de producție, precum și campania de reîmpădurire; solicită deschiderea unei anchete asupra faptului că e posibil ca unele ajutoare, provenind în special de la Uniunea Europeană, să nu fi ajuns în Haiti, precum și o anchetă cu privire la eficiența rețelei de distribuție a ajutoarelor; solicită, de asemenea, un bilanț al ajutoarelor ajunse efectiv la destinație;
55. ia act de decizia Consiliului ONU pentru Drepturile Omului de a prelungi cu un an valabilitatea mandatului expertului independent privind situația drepturilor omului din Mali, pentru a veni în sprijinul guvernului malian în cadrul acțiunilor sale de promovare și apărare a drepturilor omului, și de solicitarea adresată acestui expert de a prezenta UNHRC un raport cu ocazia celei de-a 25-a sesiuni; solicită să se efectueze o evaluare completă cu privire la atrocitățile și crimele comise în Mali de toate forțele prezente pe teren; solicită delegației Uniunii Europene și celor ale statelor sale membre să se angajeze să promoveze căi pașnice de soluționare a conflictelor, în locul intervențiilor armate unilaterale, cum a fost cazul în Mali;
56. salută decizia Consiliului pentru drepturile omului de a organiza, cu ocazia celei de-a 25-a sesiuni, un dialog la nivel înalt pe marginea lecțiilor învățate și a provocărilor care

persistă la adresa luptei împotriva violențelor sexuale din Republica Democratică Congo și pentru a permite țărilor aflate în situații de conflict și postconflict să facă schimb de experiențe în această privință; solicită UNHRC să condamne toate actele de violență și toate încălcările drepturilor omului din estul RDC și din regiunea Marilor Lacuri și să își exprime solidaritatea cu toate grupurile de populație afectate de război și să determine toate forțele implicate în confruntările din estul RDC să se angajeze să respecte drepturile omului și dreptul internațional umanitar și să pună capăt tuturor atacurilor împotriva civililor;

o
o o

57. însărcinează delegația Parlamentului European la cea de-a 25-a sesiune a UNHRC să transmită preocupările exprimate în prezenta rezoluție, invitând delegația să prezinte Subcomisiei pentru drepturile omului un raport la încheierea misiunii sale, și consideră că ar trebui ca Parlamentul European să trimită în continuare delegații la sesiunile relevante ale UNHRC;
58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltei Reprezentante/Vicepreședintă a Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 64-a Adunări Generale a ONU, Președintelui Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, Întotului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, precum și grupului de lucru UE-ONU, înființat de Comisia pentru afaceri externe.